

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010790
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010790.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

S. H. ,

nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom K., prechodne bytom J. - G., O. XX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 2T/197/2016-79 zo dňa 30.10.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. per analogiam z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný podľa § 285 písm. f) Tr. por. s prihliadnutím na ustanovenie § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza č. 2Pv 320/16/3307-14 zo dňa 28.12.2016 pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu syna H. H., nar. XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. 10 P/75/2013, právoplatným 09. 01. 2014, je zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 80 euro mesačne vopred, s účinnosťou od 01. 09. 2013, vždy do 20. dňa v mesiaci, do rúk matky S. O. v období od 01. 09. 2015 do 30. 10. 2017 sa plneniu tejto zákonnej povinnosti úmyselne vyhýba v mieste bydliska matky v Prievidzi tým, že od 08. 06. 2015 do 07. 09. 2015 pracoval v spoločnosti Y. kde s ním zamestnávateľ ukončil pracovný pomer v skúšobnej dobe z dôvodu neospravedlnenej absencie, dňa 30. 11. 2015 sa zaevidoval v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, odkiaľ bol dňa 06. 06. 2016 vyradený pre nespokojnosť, od 14. 04. 2016 do 10. 07. 2016 bol zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti Z. B., s. r. o., kde bol ukončený pracovný pomer zo strany zamestnávateľa pre jeho nespokojnosť s prácou u obžalovaného, po čom sa nezaevidoval v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi ako uchádzač o zamestnanie, v dôsledku čoho dlhuje na zameškanom výživnom sumu 1 840,- euro, pričom bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi č. 3T 156/2015, právoplatným 22. 01. 2016 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona a ktorý obžaloba kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., pretože trestnosť činu zanikla.

odôvodnenie:

Obžalovaný S. H. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/197/2016 zo dňa 30.10.2017 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák. pre skutok,

tak ako je tento uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a odsúdený k trestu odňatia slobody na 13 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, v ktorom uvádzal, že dlžné výživné vzniklo z dôvodu, lebo bol práceneschopný, pretože sa lieči z drogovej závislosti, ktorá liečba trvá už takmer rok. Má záujem sa čo najrýchlejšie vyliečiť a čo najskôr pracovať a keďže sa už zamestnal a chce viesť plnohodnotný život, chce požiadať o lehotu, aby mohol dlžné výživné zaplatiť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný predložil súdu poštové poukážky, z ktorých vyplynulo, že poškodenej S. O. už vyplatil dlžné výživné v sumách 600 €, 350 €, 1200 € a že platí aj bežné výživné.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, vzhľadom na uvedené skutočnosti, navrhla zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a s poukazom na ustanovenie o účinnej ľútosti obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodiť.

Odvolací súd v rámci preskúmania napadnutého rozsudku prihliadol na uvedené skutočnosti a skonštatoval, že obžalovaný si týmto postupom vytvoril podmienky pre aplikáciu ustanovenia o účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám a obžalovaného podľa § 285 písm. f) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.